

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Boico Victor

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2020, în cauza penală privind-l pe

PINONIC Vitalie XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.02.2020– 11.06.2020;

Instanța de apel: 26.08.2020 – 02.12.2020;

Instanța de recurs: 24.02.2021 – 07.04.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 11 iunie 2020, cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Pinonic Vitalie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și pedeapsă complementară obligatorie sub formă de amendă în mărime de 1500 u.c., ceea ce constituie suma de 75.000 lei în contul statului.

Potrivit prevederilor art. 89 alin. (2) lit. a) și 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare s-a suspendat condiționat pe termen de probațiune de 1 an.

S-a încasat din contul lui Pinonic Vitalie în beneficiul bugetului de stat, suma de 2100 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Mijloacele bănești constituite din 2 bancnote cu nominalul 100 lei fiecare, cu seria și nr.1) XXXXX; 2) XXXXX care, potrivit scrisorii nr.03/18-199 din 20.01.2020 au fost transmise spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat (f.d.59), s-au confiscat, cu trecerea lor în proprietatea statului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Pinonic Vitalie, conștientizând caracterul social periculos al faptelor sale, dându-și seama că

prin acțiunile sale încalcă ordinea publică și atentează la relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice, având scopul neîndeplinirii atribuțiilor de serviciu de către inspectorul de patrulare Crîșmari Dionisie, la 20.11.2019, aproximativ la ora 12:20, în situația în care inspectorii din cadrul INP, Crîșmari Dionisie și Matvei Dumitru, antrenați în serviciul de menținere a ordinii publice a asigurării securității circulației rutiere, pe traseul „Chișinău-Vatra”, în apropierea hotelului „Nord-Vest”, au stopat pentru documentare, mijlocul de transport de model „Ford Transit” cu XXXXX, condus de șoferul Pinonic Vitalie, în legătură cu ignorarea de către acesta a marcajului rutier orizontal 1.3, prevăzut de anexa nr.4 din RCR aprobat prin HG nr. 357 din 13.05.2009, în timp ce se afla în mijlocul de transport de serviciu al inspectorilor INP, Crîșmari Dionisie și Matvei Dumitru, în momentul în care inspectorii INP, Crîșmari Dionisie și Matvei Dumitru, i-au adus la cunoștința șoferului Pinonic Vitalie, că pentru ignorarea marcajului dat, urmează să fie întocmit proces-verbal cu privire la contravenții pentru comiterea faptei prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, acesta, conștientizând repercusiunile sancțiunii care urma să fie aplicată și urmărind scopul determinării acestora de a nu și îndeplini obligațiunile funcționale și anume, nedocumentarea cazului și neîntocmirea procesului-verbal cu privire la contravenții prevăzute la art. 240 alin. (1) Cod contravențional, a oferit inspectorului INP, Crîșmari Dionisie, care în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, avea calitatea de persoană publică, mijloace bănești necuvenite în suma de 200 lei, pe care le-a plasat în suportul pentru accesorii, amplasat lângă selectorul de schimb al treptelor de viteză.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către apărătorul Podlesnov Alexandr în interesele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care se va exclude pedeapsa complementară aplicată inculpatului.

În motivarea apelului s-a invocat că inculpatul și-a recunoscut pe deplin vinovăție în comiterea infracțiunii incriminate, se căiește în cele comise, a solicitat examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, are la întreținere 4 copii minori, consideră că în privința acestuia pot fi aplicate prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal, în partea neaplicării pedepsei complementare obligatorie sub forma de amendă.

Solicitarea în cauză a fost motivată și prin situația financiară a familiei Pinonic, care în mod evident nu va fi în stare să achite amenda stabilită de către instanța de judecată. Mai mult ca atât, instanța de judecată nu a argumentat sentința în partea neaplicării față de Pinonic Vitalie a pedepsei sub limita minimă stabilită sau unei pedepse mai blânde de altă categorie.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2020, apelul apărătorului Podlesnov Alexandr în interesele inculpatului a fost admis, cu casarea sentinței în partea aplicării pedepsei complementare și s-a pronunțat o nouă

hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Lui Pinonic Vitalie, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, s-a exclus aplicarea pedepsei complementare sub formă de amendă.

În rest, sentința s-a menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată lui, însă nu a ținut cont de circumstanțele reale și personale ale inculpatului, neaplicând corespunzător prevederile legale ce guvernează instituția individualizării pedepsei.

Astfel, la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, s-a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, circumstanțe atenuante conform art.76 Cod penal s-a reținut căința activă și aflarea la întreținerea lui a patru copii, pe când circumstanțe ce agravează răspunderea penală nu au fost stabilite.

Consecvent, inculpatul s-a caracterizat pozitiv de către sectorul de poliție în raza căruia domiciliază, este la prima abatere de la legea penală dar a avut multe abateri de ordin contravențional.

Din interpretarea sistemică a prevederilor art. 78 alin. (2) și art. 79 alin. (2) Cod penal, reiese că o pedeapsă complementară obligatorie poate fi înlăturată doar ca rezultat al identificării unor circumstanțe atenuante excepționale. În speță, pedeapsa cu amendă este o pedeapsă complementară obligatorie, însă faptul că inculpatul are mai mulți copii minori la întreținere, este unicul întreținător, denotă că aceste circumstanțe sunt excepționale, și fac posibilă înlăturarea aplicării pedepsei complementare obligatorii.

Instanța de apel a considerat că pentru a restabili echitatea socială și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, ținând cont de circumstanțele reale și personale ale inculpatului, este necesar de a-i exclude pedeapsa complementară, or scopul legiuitorului la stabilirea sancțiunilor a fost cel de a reeduca condamnatul și nu de a-i cauze suferințe proprii, dar și celor din anturajul acestuia.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu menținerea sentinței, deoarece apelul avocatului

Podlesnov Alexandr a fost greșit admis.

În motivare recurenta a indicat că, hotărârea este neîntemeiată în partea ce ține de excluderea aplicării pedepsei complementare sub formă de amendă. Acuzarea consideră că circumstanțiatele indicate în decizia instanței de apel nu sunt excepționale, care ar determina aplicarea art. 79 Cod penal, ci dimpotrivă sunt caracteristici ale inculpatului care nu micșorează esențial gravitatea infracțiunii comise și consecințele acestuia, instanța limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor care le consideră atenuante în acțiunile inculpatului.

Instanța de apel nu a luat în considerație că fapta incriminată art. 325 Cod penal prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate și are mai multe abateri de ordin contravențional.

S-a reținut că starea materială precum și aflarea la întreținerea inculpatului a mai multor persoane nu se atribuie la circumstanțe și nu influențează pedeapsa finală.

7. Avocatul Podlesnov Alexandr a depus referință asupra recursului procurorului, solicitând respingerea ca inadmisibil ca vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Colegiul penal reține că recurenta este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia instanței de apel numai cu referire la excluderea pedepsei complementare, ca temeiuri pentru recurs a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6, 10 Cod de procedură penală.

Analizând temeiurile invocate, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiului consideră, că în prezenta speță acestea nu și-au găsit confirmarea, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75, 76, 78, 79 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia prin rechizitoriu.

Conform dispoziției art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât*

și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în condițiile legale.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite. La acest capitol instanța de apel a enumerat toate circumstanțele prevăzute de art. 76-77 Cod penal, circumstanțe atenuante- *căința activă și aflarea la întreținere a patru copii*, circumstanțe agravante nu au fost stabilite. De asemenea, instanța de apel a indicat și prezența circumstanței excepționale - *inculpatul are mai mulți copii minori la întreținere și este unicul întreținător*.

Conform practicii, în calitate de circumstanțe excepționale pentru o pedeapsă mai blândă pot servi atât circumstanțele separate distincte prevăzute în art. 76 Cod penal, cât și cumulul lor, precum și alte circumstanțe ce atenuează răspunderea, neenumerată în lege, prin urmare art. 79 alin. (1¹) Cod penal invocă expres că, *poate fi considerată excepțională atât o circumstanță atenuantă, cât și un cumul de asemenea circumstanțe legate de situațiile menționate la alin.(1)*, argument care a permis instanței de apel să aplice față de inculpat a pedepsei mai blânde prin excluderea pedepsei complementare.

Recurenta este de părere că eliberarea de pedeapsă complementară nu va duce la restabilirea echității sociale și reeducarea inculpatului, însă de reținut că pedeapsa cu închisoare prin suspendarea condiționată a executării s-a menținut și va reaminti inculpatul de obligativitatea lui față de societate și lege. Iar faptul că, Pinonic Vitalie a fost anterior sancționat contravențional nu poate fi luat ca temei de a interveni în decizia instanței de apel deoarece, din însăși recurs rezultă că toate sancțiunile contravenționale el le-a executat și în temeiul art. 30 alin. (11) lit. b) Cod contravențional se consideră că inculpatul nu a fost supus răspunderii contravenționale.

Colegiul penal constată că instanța de apel a adoptat o decizie argumentată cu respectarea criteriilor generale de individualizare a pedepsei, luând în considerație toate circumstanțele concrete ale cauzei, caracterul și gravitatea infracțiunii comise, care este una gravă, motivul și scopul celor comise, personalitatea vinovatului.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată, stabilind o pedeapsă aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de

conviețuire socială și principiile morale, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin.

Având ca reper considerentele arătate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea acestui dosar în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de acuzatorul de stat sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **PINONIC Vitalie XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 mai 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Boico Victor